

ספר
זוהר הצלה

ובו
שאלות ותשובות לעם ישראל

אור הזוהר 267 ★ אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מפעל הזוהר העולמי

לאפיקורוס, ודע לפני מי אתה עמל, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך" - ענין שקידה, הוא מלשון הכתוב "כי שוקד אני על דברי", כלומר מהר ומשתדל, או יהיה ענינו הרגל ותמידות כמו "לשקוד על דלתותי יום ויום". "מה שתשיב לאפיקורוס", אמר, צריך שתלמד דברים שתשיב בהם לאפיקורוסים ותחלוק עליהם ותשיבם אם יקשו לך, ואמרו (סנהדרין שם) "לא שנו אלא אפיקורוס עובד כוכבים, אבל אפיקורוס ישראל כל שכן דפקר טפי", ר"ל שיוסיף לבזות, ומפני זה אין צריך לדבר עמו כלל שאין לו תקנה ואין לו רפואה כלל ועיקר שנאמר "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". ואמרו, אף על פי שתלמד דעות האומות לדעת איך תשיב עליהם, השמר שלא יעלה בלכך דבר מן הדעות ההם, ודע שמי שתעמוד לפניו יודע צפון לכך, והוא אמרו "ודע לפני מי אתה עמל", רצה לומר, שיכוין לבו באמונת השם יתברך.

ובספר אור שמח - הלכות עו"ג, פרק ב, הלכה ה - ומחשבה של אפקורוס לעבודה זרה:

נ"ב - פרק קמא דחולין דף י"ג. ובכס"מ הכי אמרינן בפרק נ"ב, אחר דיני ממונות דף ל"ח עיין שם ומה שכתב ה"מ באפיקורוס ישראל דפקר טפי, נ"ב ולכן ברבשקה כתיב ולא ענו אותו דבר כי מצות כו' לא תענוהו דהוי אפיקורוס ישראל ופקר טפי.

כל הרבנים ואדמורי"ם שלא רוצים שיבואו צרות - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, יתחילו לעורר על לימוד הזוהר הקדוש ויתנו לכל המתפללים שלהם תיקון מ"ג להגיד את זה בכל יום אחרי התפילה.

שאלה:

לכה כבודו כותב על המזכה את הרבים הגדול הרב זמיר כהן שליט"א, על מה שקרה לאשתו הצדקת, שזה בגלל שלא מלמד זוהר ברבים, דקה זוהר בכל יום, בדרשות שלו בספרים שלו, וערוץ שלו?

האם זה יפה לדבר ככה על רב גדול שמזכה את הרבים, ובפרט שיש לו ערוץ הידברות ומחזיר בתשובה יהודים רבים כל כך?

תשובה: (זה לא רק הוא! זה מוסר לכל האדמורי"ם ורבנים ומנהיגי ישראל) [כל הערוץ הידברות צריך תיקון גדול, שאם רוצים לחזור בתשובה באמת, ולא להיכנע לקול הנחש הקדמוני שפיתה את יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא לא ללמוד קבלה, ונעל

שאלה:

לכה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד רבנים וראשי שיבות?

תשובה:

הטעות של אותם רבנים בדור האחרון, שהם בגאווה יוצרים לעצמם שכל חדש, ("ויקם מלך חדש על ישראל") ולא מקבלים על עצמם באמונה את השכל של חכמינו ואבותינו. כי אם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, קבע לפני כאלפיים שנה שבזכות ספר הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, צריך לקבל זאת באמונה שלמה, כצו אלוקי, ולא לחפש תירוצים.

ואם חכמינו קבעו שמי שלא ילמד זוהר ו/או יורה שלא ללמוד זוהר בימי עקבתא דמישחא, הוא הסיבה וגורם הישיר לפורענויות, מלחמות, מחלות הרג וביזה בישראל - ומחזק את גלות השכינה - אלה הם דברי אלוקים חיים, ששום שכל, אפילו של גאון הדור לא יכול ללכת נגד זה, ומי שילך נגד, הוא מוציא את עצמו מהכלל וכופר גמור.

בליקוטי מוהר"ן, (ח"א - תורה כג) כתב רבי נחמן זיע"א, שלפעמים המכשול הגדול ביותר של בן אדם זה "חכמתו ושכלו", שלא הולך בפשיטות ובתמימות, וזה יכול להביא את האדם, רחמנא לצלן לכפירה, ולכן העצה היא "לזרוק את השכל" וללכת בפשיטות ובתמימות.

ולכן, לא אני כותב זאת, אלא אני רק מעורר את הזכרון של דברי חכמינו, ורק מעתיק מזוהר הקדוש ומהחרם של 153 גדולי ישראל לפני 99 שנה, ועוד 500 גדולי ישראל שאמרו וכתבו ללמוד זוהר הקדוש, ואם הם לא שומעים בקולם הם אפיקורוסים גמורים, ואסור לשמוע תורה מפייהם כדאמרי חז"ל בעבודה זרה ובמסכת סנהדרין (דף לה:): תנן התם רבי אליעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס, אמר רבי יוחנן לא שנו אלא אפיקורוס (של) עובדי כוכבים אבל אפיקורוס ישראל כל שכן דפקר טפי אמר רבי יוחנן כל מקום שפקרו המינים תשובתן בצידין נעשה אדם בצלמנו (ואומר) ויברא אלהים את האדם בצלמו הבה נרדה ונבלה שם שפתם וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל, ועיין רש"י שם.

ונרמכ"ם פירוש המשניות - מסכת אבות פרק ב' משנה י"ד "ר"א אומר, הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב

אמת ותורתו אמת - ומי שלא מאמין בתורת משה שאמר שרק בדא יפקון מגלותי ברחמי, אומר הזוהר טוב לו שלא נברא ולא ילמוד את הדף היומי - ואשם על התארכות גלות השכינה והצרות של עם ישראל, כמו שכתב הצדיק הקדוש רבי יהודה פתייה ורבי יעקב אבוחצירה באריכות ז"ע

ידי זה נחרבו שני בתי המקדש, וגרם מיתה לעולם, כמו"ש רבי חיים וויטאל ז"ע] ורצה רק את עץ הדעת טוב ורע, יגידו שיעור בזוהר לכל הפחות כמה דקות בכל יום, ואז לא יהיו בכלל מה שכתב הרשב"י, ע"ה - כן אני באתי לעולם להגיד את האמת - ולא לפחד משום בן אדם בעולם - וצריכים לדעת כי אין עוד מלבדו - ומשה

קטעים מתור הדרשות

דברי רבי שמעון בן יוחאי זיע"א לכל הרבנים והדרשנים ומחזירי בתשובה

המתחנן אלינו ומבקש שובו בנים שובבים, שובו אלי ואשובה אליכם, נקבל עלינו קבלת המצות לשפר מעשינו, לא נסמך יותר על רבני הערב רב (ראה זוהר בראשית דף כ"ה, שמטעים אותנו כל השנים, ומפריעים לנו ללמוד זוהר הקדוש, אל תראי תולעת יעקוב, הקול קול יעקוב - אין כוחם של ישראל אלא בפיהם!!!). ביננו פח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המפה הראשונה! צה"ל מתפוננים להחזיר "מפה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שפכר השלימו עם העבדה שתהיה זו אירן שתתן ח"ו את "המפה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (הצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רחמנא ליצלן). המדינה פכר השלימה עם המצב רח"ל.

אנחנו לומדי הזוהר הקדוש לא משלימים עם המצב הזה! - ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם! אנחנו נתן את "המפה הראשונה!" בואו נתאחד ונקים את הפסוק (דברים פרק לג ה) "ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל". וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים. ויקים בנו ברפת משה רבנו (שם ז) "וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה". כל ישראל חברים, פלנו יודעים כיצד מנצחים!!! - שלא תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו! ביננו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה! אלי!

עורר ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמפול הנורא! על פן מטלת עלינו החובה להודות בלמוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנבדק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיחו. - בואו וראו מה עבר עלינו ככמה מלחמות שהיו בארץ ישראל הקדושה בזמן מועט, כמה טילים שלחו על עם ישראל, איזה נסים היו, וב"ה מודים אנחנו על הנסים הגדולים שהיו לנו בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, פן יעזר ה' הלאה, ובזכותכם לומדי הזוהר הקדוש יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", וכעת נבין ונדע שאם נסים פלנו את "הזוהר הקדוש" אלף פעמים מידי חדש בחדשו ונלמד ונהגה בו דבר יום ביומו 3 עמודים ליום בהשתתפות שבועים איש לכל סיום, המקימים את דבר ה': "ויאמר ה' אל משה אספה לי שבועים איש מזקני ישראל אשר ידעת פי הם זקני העם ושטריו, ולקחת אתם אל אהל מועד והתניצבו שם עמך, וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך" (במדבר פרק יא טז-יז), פי משה רבנו לא יכול לשאת את משא השכינה לבדו, ורצה שיהיה עזר פנגדו לגאול את השכינה הקדושה בלמדנו את הזוהר הקדוש, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (בראשית דף כ"ח). ובכך נפנה אלפי רבבות סיומי זוהר: "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' פי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים. עזי וזמרת יה-

אזי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם, על ידי הסתלקות הארת החכמה מן השכינה (תיקוני זוהר תיקון ל' דף ע"ג: בביאור לשה"ק). אמר רבי שמעון בראשי"ת תמן את"ר יב"ש... באותו הזמן שהיסוד יבש והמלכות יבשה צועקים בני ישראל למטה באמירת היחוד "שמע ישראל" ומתפללים ואין קול של קריאת שמע שלהם נשמע, ואין מי שיענה וימלא את בקשתם בתפילה (הגר"א וכ"מ), וכמו כן מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבע"פ ותורה שבכתב, והוא גם גורם לאחרים שלא יתעסקו בחכמת הקבלה... [כי הוא היה יכול ללמוד ולעורר לאחרים באותו זמן שיש לו זמן לספר כל מיני סיפורים, ראה ספר התוכחה, וערבות] [והוא כאילו פגם בפגם הברית], טוב לו שלא נברא בעולם ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבע"פ, כי אם היה עם הארץ לא היה פוגם כל כך, ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתוהו ובוהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות, (תיקוני זוהר תיקון מ"ג דף פ"ב, בביאור לשון הקודש).

לימוד זוהר הקדוש להצלת עם ישראל - התאחדות הצדיקים לומדי זוהר הקדוש

מזרי ורבותי! כבוד הרבנים הגאונים שליט"א, רבני הקהילות וראשי הכוללים ומלמדים די בכל אתר ואתר, עם כל בני ישראל, "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע" (מלאכי ג טז) ובמדרש תהלים (מזמור ל'), זה שאמר הכתוב (שם, טז) "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו". רבי חייא בשם רבי אבא אמר, בשעה שתלמידי חכמים יושבין ונכבשים אלו לאלו... הקב"ה מצית לדבריהם, שנאמר (מלאכי ג, טז) "ויקשב ה' וישמע". ובילקוט שמעוני (בראשית לז), לשעבר היה אדם עושה מצוה והנביאים כותבין אותה, ועכשיו שאין נביאים מי כותב אותה אליהו ומשיח והקב"ה חותם הדא הוא דכתיב "אז נדברו יראי ה'". "פולנו בני איש אחד נחנו", נעשה ביחד רצון אבינו שבשמים.

הנה ידוע כי יש על כל אחד מישראל מצות עשה מהתורה להוכיח בעמיתו כשנכשלין באיזה איסור כמו שנאמר "הוכח תוכיח", ועל ידי זה שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו החטא (עייני בספרי מצות התוכחה באריכות), ומעלה את העולם כולו לכף זכות. קוראים יקרים אנא חוסו על הציבור עם ישראל, בואו ונעשה קצת חשבון הנפש: כמה סבל ומכאוב ידע עם ה', כמה אסונות איומים קרו רק בתקופה האחרונה, רח"ל נקטעו באבם פתיל חיייהם של תינוקות של בית רבן טהורים, אנשים צעירים, צדיקים וגדולי תורה ויראה נסתלקו בנסבות טראגיות שאין דעת אנוש סובלתם, נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה', נשא לבבנו אל פנים אל אל בשמים" (איכה פרק ג מ-מא), נבוא ונשוב בתשובה שלמה לאבינו שבשמים

הסתלקות הארת החכמה מן השכינה (תיקוני זוהר תיקון ל' דף ע"ג: בביאור לשה"ק). אמר רבי שמעון בראשי"ת תמן את"ר יב"ש... באותו הזמן שהיסוד יבש והמלכות יבשה צועקים בני ישראל למטה באמירת היחוד "שמע ישראל" ומתפללים ואין קול של קריאת שמע שלהם נשמע, ואין מי שיענה וימלא את בקשתם בתפילה (הגר"א וכ"מ), וכמו כן מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבע"פ ותורה שבכתב, והוא גם גורם לאחרים שלא יתעסקו בחכמת הקבלה... [והוא כאילו פגם בפגם הברית], טוב לו שלא נברא בעולם ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבע"פ, כי אם היה עם הארץ לא היה פוגם כל כך, ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתוהו ובוהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות, (תיקוני זוהר תיקון מ"ג דף פ"ב, בביאור לשון הקודש). [ועייין בספר זוהר התשובה (תשובה לו, הובא בעיתון בשבוע שעבר)], אשר הרשב"י ובנו זי"ע עשו תיקון גדול יותר ממייתה על קידוש השם של רבו רבי עקיבא ע"ה, על ידי גילוי הזוהר הקדוש ולימודו, ובכך ניצלים ממייתה כי פעולתו עושה תיקונים עליונים יותר מהריגה על קידוש השם, (מהרצ"א מדינוב בשם האריז"ל), ובוודאי אילו היו עוסקים בזוה"ק לא היו צריכים לתיקון הנורא של השואה האיומה רח"ל. בואו ונלמד לקח מהספור, שישושי ארץ ישראל נצלו מהיטלער ימח שמו, ומזה נלמד איך יכולים להנצל בזמננו מפצצת אטום!!!

ואם נסים פלנו ונלמד בחבורת 70 איש את ה"זוהר המזל" דבר יום ביומו, אז בקרוב ממש ישיר משה וישראל ונזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן פן יהי רצון.

הכנה לבאולה - יחד שבטי ישראל לומדים זוהר הקדוש

"**ובני** ישראל יצאים ביד רמה" (שמות פרק י"ד ח'), פעמי הגאולה ותיקון אחרית הימים החלה עוד מימי יציאת מצרים. מאז ומתמיד, בכל יום אנו היהודים מחפשים ומצפים לגאולה השלמה, ולהבטחת הנביא מיקה (פרק ז' ט"ו) "פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ונראה כי לפי כל הסימנים היא מתקרבת בצעדי ענק, ובכלל יכול להיות שאנחנו כבר עמוק בפנים. עם זאת, נראה כי רוב העולם עדין שקוע בעולם הזה, ודואג לקנות בתים, ולחיות חיי פאר ושקוע בתוך הדמיונות כמו שאמר הזוה"ק כי אדם חושב שישאר בעולם הזה לעולם ושוכח את העיקר והתכלית של זה בא לעולם. כי יהודי חייב להאמין ב"ג עיקרים, והעיקר הי"ב הוא שמאמין שיבוא מלך המשיח ולחכות ולצפות לו בכל רגע, אמרו חז"ל כל דוד שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו, על כל יהודי לבדוק את עצמו שלא יעכב ח"ו את ביאת המשיח, ועוד צריך הוא לעשות פעולות רוחניות עם הפרט ועם הכלל, כדי לזרז את ביאת המשיח ולהגדיל ולקדש את שם השי"ת בעולם. גדולי ישראל וצדיקיו מדאגים מהמצב הקיים ואומרים כי על פי דברי חכמינו ז"ל, יתכן שבעתיד תפרץ מלחמה פוללת, הפוללת נפילת טילים, פצצת אטום וכו' רח"ל. אולי לא מפיצים את הנושא הזה בריבים בשל חשש לבהלה, אך טוענים כי זו עלולה להיות המציאות אם לא נחזור פלנו בתשובה שלמה, בדברי הגמרא בסנהדרין (דף צ"ו:), רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין, אמר ליה רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין! אלא הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך, שגזרותיו קשות פהמו, וישראל עושין תשובה, ומחזירן למוטב, עכ"ל. כמובן שהנושא אינו פשוט ואינו קצר מפדי לפרט עליו פאן, אך צריך לזכור ולדעת שהפונה היא למלחמת גוג ומגוג, וכן לעדן חדש בעולם.

ויהי לי לישועה זה א-לי ואנהו אלקי אבי וארממנהו. ה' איש מלחמה ה' שמו" (שמות פרק טו א-ג), ובקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י "ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

כל יהודי שילמד ויקרא את הזוהר מוסיף עוד כוח ועצמה בפעולה החשובה הזו להצלת עם ישראל, ובדאי שלמוד הזוהר הוא תיקון השכינה להציא אותה מהגלות, ופשוט פי כל סיום הזוהר הקדוש הוא קרוב הגאולה. לכן צריך לראות שיתרבו סיומי זוהר לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה שמחלקים כל פה הרבה ספרי הזהר בחנם ממש, ודואגים שזה יגיע לכל ישוב נדח, על ידי זה יתוספו סיומים הרבה לזהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה. ולמותר להאריך בדבר הספנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמפל צד יש אויבים שרוצים להשמידו ח"ו. כל גדולי הרבנים, צדיקי ומאורי הדור קמים ומתאחדים יחדיו, להציל את עם ישראל מגזרות קשות של פצצת אטום, והם יוצאים בקריאה קדושה ונרגשת, להעיר את עם ישראל מתרדמתו, ולבקש מפל יהודי ויהודי לקרא את הזוהר הקדוש, ובכך אנו מקיימים את עצת הראשונים הקדושים, ובפרט של המקבל האלקי של דורנו בעל הסלם, שהלה וזעק בפני ראשי ישיבות באירופה, על הסדרת לימוד הזוהר הקדוש, על מנת לבטל את גזרת השואה.

בידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלה לרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזרה גדולה שנתחמה על פלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר את דברי הרמח"ל הקדוש, שרק לימוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל. ועל פן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה ירוש ויאמר, שכל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! אחר כך פרצה המלחמה העולמית הגדולה ונהרגו 6-7 מליון יהודים. [לתקפ"ו-ל"א תקום פעמים צרה]. כעת אנו שואלים את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם? וידוע מאמר חז"ל (שבת נ"ה). אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לה הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבוננו של עולם היה בידם למחות ולא מחו, ואין פאן מקום להאריך. ולפי דברי חז"ל אלו, הרבנים והראשי ישיבות אשר לא שמעו לדברי הרמח"ל לקיים את דברי הרשב"י ע"ה, הם אשמים על הריגת הששה מליון יהודים שנהרגו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש [ראה של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, חסד לאברהם (מעין ריאשון נהר כ"ח)], הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים], ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, ועליהם אמר הזוהר הקדוש: ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתפלין בריזי דאורייתא. (זוהר ח"א כ"ח), וסוד הדבר קול אומר... באותו הזמן "ויזכר פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב" (תהלים עח ט) לעולם וזהו רוחו של משיח, אוי להם למי שגורם שהתעוררות הגאולה תלך ותסתלק מן העולם, ולא תשוב עד שיתעסקו בסתרי תורה, כי אלו שאינם עוסקים בסתרי תורה עושים את התורה יבשה, ולא רוצים ללמוד את הזה"ק שהוא נשמת ופנימיות התורה, [כי יעשה האדם בשעה אחת בלימוד הזוהר מה שלא יעשה בשנה אחת בלימוד פשט התורה, כ"מ, ועיי"ע ס' ערכה של שעה, וס' כח הזוהר ח"ב] וגורמים שתסתלק מהשכינה הארות מקור החכמה העליונה שהיא סוד י' של השם הקדוש, ונשאר אות ב' של בראשית שהיא השכינה, יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם, על ידי

וְאוֹדִיעָהּ בְּזֶה סוּד גְּדוֹל מֵה שְׁאֵמֵר הַכְּתוּב: "בְּצַר לָךְ וּמְצַאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ' וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְקֶיךָ" וְכוּ' (דברים ד, ל). - דַּע, כִּי הַתְּגַבְרוּת הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְגִזְרָה חֹס וְשִׁלּוּם גְּזוּרָה עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁךְ לִפְנֵי עֲלִיתָהּ לְהַתְּאַחֵז וְלִינֵק בְּמַדְרָגוֹת, כִּי כִפִּי עֲלוֹתָהּ כָּךְ מִתְּגַבְּרֵת. וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה וּמִתְּגַבְּרֵת בְּסִפְרֵי חוּ"ו, וְאֵז נִדְחָקִים יִשְׂרָאֵל דְּחָק אַחֵר דְּחָק. עַד שֶׁהִיא מַגְעֵת לְ"אֵמָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת לְהַתְּדַבֵּק שָׁם גַּם כֵּן, בְּסוּד, "אֵימָא דִּינִין מִתְּעֲרִין מִינָה" (זוהר חלק ג' סה א), אִךְ בְּאֵמֵת אֵינָה יְכוּלָה, כִּי אֵימָא הִיא חֲרוּת. וְאֵז אֲדַרְבֵּהּ, יִשְׂרָאֵל מִתְּדַבְּקִין בָּהּ וּבוֹרְחִין בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה. - וְלָכֵן הִיא צָרִיף הַמְּלַךְ שְׁגִזְרוֹתֵיהּ קִשׁוּת, שֶׁהוּלֵךְ וּמִתְּגַבֵּר מִסְפִּירָה לְסִפִּירָה עַד שְׁמַגִּיעַ לְאֵמָא וְשָׁם נִשְׁפָּר כַּחוּ, כִּי אֲדַרְבֵּהּ מִתְּעוֹרְרֵת הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד "לִפְנֵי שֹׁבֵר - גְּאוּן" (משלי טז, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מִשָּׁה וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הֵיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה. וְכִינֵן שֶׁבְּבְרִיחָה זֹאת נֶעֱשֶׂה סִפְרָה הַזוּהַר, הִנֵּה כָּבֵד עֵינֵי הַתְּבָה קִיָּם וְעוֹמֵד לְכָל מִי שֶׁיִּזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהֵינּוּ: הַנְּדַבֵּק בְּסִפְרָה הַזוּהַר כָּבֵד מַגִּיעַ לְ"אֵמָא" וְיִצָּא מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְאֵין צָרִיף לוֹ חֲבָלִי מְשִׁיחַ, כְּמִזְכֵּר בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא פְּרִשְׁתָּ נִשׂוּא, בְּעֵינֵי שֶׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה. - וְהִנֵּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזוּהַר אֶלָּא בְּזִמְנָה הַרְבֵּה אַחֲרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הֲלֹא הַפְּעֵלָה הַזֹּאת אֵינָה צָרִיכָה לְהִמְצָא אֶלָּא בְּזִמְנָה, פְּרוּשׁ: שֶׁיִּבְרַחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזוּהַר הַזֶּה, כִּי פְעֻלָּתוֹ אֵינוֹ אֶלָּא בְּסוּף יוֹמֵי אֲדָרָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח), עכ"ל.

בְּשָׁנִים הַאֲחֵרוֹנוֹת הַתְּעוֹרְרָה תְּנוּעָה גְּדוֹלָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל לְשׁוּבָה בְּתִשְׁבָּה, וּמַעוֹרְרִים אוֹתָנּוּ לְזִכְרוֹת לְתִשְׁבָּה מֵאֲהָבָה, וְלְהַתְּאַחֵד בְּקִרְיָהּ וּלְמוֹד בְּזוּהַר הַקְּדוּשָׁה, מֵה שֶׁיִּבְיָא וְיִחַיֵּשׁ אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ. (זוהר חדש פרשת נוח). הַדְּבָרִים מְבַסְּסִים עַל פִּי דְבָרֵיהֶם שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְצוּטִיטִים מְגִדוּלֵי עוֹלָם לְאוּרֵךְ כָּל הַדּוֹרוֹת. הַאֲדָמוּ"ר מֵהֶאֱלָמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א מֵיִסָּד מִפְּעַל הַזוּהַר הַעוֹלָמִי לְמַעַן הַצֵּלָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּקֵר אֶצֶל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּקַבְּלִים, רַבֵּי נָסִים פְּרִץ זְכוּלָה"ה, וְלִבְחַל"ח רַבֵּי אֲבֵרָהם חֵי, רַבֵּי דָוִד חַיִּים שְׁטָרֵן, רַבֵּי אֵלִיעֶזֶר בְּרִלְנֵד רֹאשׁ יִשִּׁיבַת "שׁוּבֵי בָנִים", רַבֵּי מֵאִיר שְׁטָרֵן מְרָא דְאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוּן, וּבְנֵשׁ"ק רַבֵּי יִחִיאֵל אַבְרָהָמִי מְרָא דְאַתְרָא רְמָלָה, רַבֵּי יִשְׁשֹׁכֵר בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א (ראש ישיבת המקובלים נהר שלום ירושלים), רַבֵּי יִצְחָק מֵאִיר מְרַגְנֶשְׁטָרֵן, וּמְשַׁמֵּחַ אֶלְקִים וְאָדָם שׁוֹר הַחִיּוֹף רַבֵּי שְׁלוֹם אַרְוֶשׁ רֹאשׁ יִשִּׁיבַת "חוּט שֶׁל חֶסֶד" וְרוֹשְׁלִים, רַבֵּי שְׁלֹמֹה יְהוּדָה שְׁוִיִּיצֶעֶר מִלְּפָנִים אַב"ד בְּמֵאֲנִסֵי נ"י, וְעוֹד הַרְבֵּה גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִיחַד עִם מוֹסְדוֹת אֶהֱל הַרְשִׁבִי בְּרֵאשׁוֹת הַרְבֵּי שְׁרָגָא שְׁנִיצֵר שְׁלִיט"א, יְזַמּוּ קְרִיָּהּ מִשְׁתַּפֵּת: "יְהוּדִים יִקְרִים הַצְּטוּרָה לְמַבְצֵעַ שְׁרִיעֵיד אֶת הַשְּׁמַיִם - פְּצִצַת אֶטוּם הַכִּי הַגְּדוּלָה בְּעוֹלָם שֶׁתְּצִיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל", כִּי כְּנֶגֶד שְׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא צָרִיכִים וּמְכַרְחִים לְהוֹצִיא אֶת הַנְּשָׁק הַאֲטוּמִי הַרוּחָנִי כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְשַׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. וּבְתַחֲבוּלוֹת תְּעֻשָׂה לָךְ מִלְּחָמָה!!! עַל כֵּן הַמְּבַצֵּעַ הַמִּתְּכַנֵּן הוּא: הַתְּאַחֲדוֹת בְּקִרְיָהּ וּלְמוֹד שֶׁל הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה לְכָל הַיְהוּדִים בְּעוֹלָם. עַד כֹּה ב"ה הַתְּאַחֲדוֹת יְהוּדִים רַבִּים בְּכָל הַתְּפוצוֹת, וּבְנוֹסָף זְכִינוּ שָׁם-70,000 יְהוּדִים מִתְּאַחֲדִים כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְ-1000 סִיּוּמִים שֶׁל הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה מִיַּד חֲדָשׁ בְּחֻדְשׁוֹ (כָּל אֶחָד לומד 4.5 דקות ביום בסך הכול).

בְּקוֹנְטְרָסִים וּבְחֻבְרוֹת וּבְעֵלוֹנִים שֶׁהוּדְפְּסוּ וּמוֹפְצִים עַל יְדֵי מִפְּעַל הַזוּהַר הַעוֹלָמִי מְסִבֵּר בְּהַרְחָבָה, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה גְּדוּלָה הִיא לְאֵין שְׁעוֹר וְלֹאֵין עֲרֵף, וְכִי יִשְׁנֵן סִגְלוֹת רַבּוֹת שֶׁיְכוּלִים לְזַכֵּר לָהֶם רַק עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה. עוֹד כְּתָבוּ הַרְבָּנִים הַצְּדִיקִים כִּי חוֹבָה עַל כָּל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם לְהַפְּיץ וּלְלַמֵּד אֶת הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ וּבְפֶרֶט בִּישִׁיבוֹת וְכוּלְלִים

יְדוּעַ מֵה שֶׁנִּכְתַּב בְּזוּהַר הַקְּדוּשָׁה, שֶׁבְּאֲמֻצְעוֹת סִפְרָה הַזוּהַר אֲפָשֶׁר לְזַכֵּר לְצִאת מִהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, דְּהֵינּוּ לְלֹא יְסוּרֵי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ. וּרְבִנּוּ מִשָּׁה חַיִּים לוּצְאָטוּ הַקְּדוּשָׁה זִיע"א מְסִבֵּר בְּסִפְרוֹ "אֲדִיר בְּמֵרוֹם", מֵהוּ פְּנִיַת הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל הַזוּהַר. וְכֵן כִּי כְּדֹאֵי מֵאֵד דְּוָקֵא עֲכָשׁוּ לְדַבֵּק בְּקִרְיַת סִפְרָה הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה גַּם בְּגִירָסָא (כִּידוּעַ, מִדְּבָרֵי גְדוּלֵי הַמְּקוּבְלִים שְׁקִרְיַת סִפְרָה הַזוּהַר פּוֹעַל פְּעוּלוֹת רוּחָנוֹת עֲצוּמוֹת גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמִּילִים שְׁקוּרָאִים).

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַטְּהוֹר "תִּנְיָא אִמֵּר ר' שְׁמַעוֹן לְחֲבָרִיא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִיָּמָא דְּחַד סְמְכָא" ... מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוּלִים שֶׁנִּתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הִיָּה סִפְרָה הַזוּהַר, בְּאֶשֶׁר נִאֲמַר שְׁבַחֵי בְּכִמְהָ מְקוּמוֹת מִמֵּנוּ עֲצֻמוֹ, כִּי הוּא לְגֵאֵלָה הוֹכֵן וְלִהְצַמִּיחַ קְרוֹן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וְיִתְבָּאֵר בּוֹ דְּבַר זֶה בְּכִמְהָ מְקוּמוֹת בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא, וּבְתַקוּנִים כְּמֵה וְכִמְהָ פְּעֻמִּים. וְגַם פֵּה בְּפִרְשַׁת נִשְׂא (קכ"ד ב): "וּבִגְוִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעֵם מֵאֵילָנָא דְּחַיֵּי דְאַיְהוּ הֵאֵי סִפְרָה הַזוּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי" (ובגלל שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעוֹם מַעֲזַח הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרָה הַזוּהַר הַזֶּה, יִצְאוּ בְּזִכְרוֹתוֹ מִהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים).

וְהַעֲנִין הַזֶּה תְּלוּי הוּא בְּעַקְרֵים גְּדוּלִים מַעְקָרֵי הַחֲכֵמָה, וּמוֹשְׁרָשׁ בְּעוֹמְקֵי הַהִנְהָגָה, אֲשֶׁר הַכִּין וּפְעַל הַאֲדוּן הִיחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחֲלָתוֹ, לְנַחֲוֹתָם הַדְּרָף אֲשֶׁר יִגִּיעוּ בּוֹ אֶל רַב טוֹב הַמְּכַוֵּן בְּרֵאשִׁית הַמַּחְשָׁבָה. וְצָרִיף שֶׁתְּדַע כְּמֵה חֲסָרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָם, וּמֵה תְּקוּנֵים צָרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחֲזִירָם לְקְדוּמוֹתָם. וּבְחֻשׁוֹב הַמְּשׁוֹרָר (דויד הַמֶּלֶךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם) עַל הַעֲנִין הַזֶּה, וְהִבִּין הַחֲסִירוֹנוֹת הַגְּדוּלִים הָאֵלֶּה, הִיָּה מִתְּאוּנָן וְאוֹמֵר: "אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רֵאִינוּ, אֵין עוֹד נְבִיא" וְכוּ' (תהילים עד, ט). כִּי בְּאֵמֵת חֲכֵמָה רַבָּה וְיִקְרָא אֲבָדָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֲכַמֵּינוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה אִמְרוּ "מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁרוּ חֲכַמֵּי לְמַהְוֵי כְּסָפְרֵיָא" כו' (סוטה מ"ט א). וְהִיָּה הַמְּשׁוֹרָר מִתְּפַלֵּל עַל זֹאת וְאוֹמֵר: "עַד מֵתֵי אֶלְקִים יִחַרְף צַר" כו' (שם עד, י). וּבְפִסְקוּקִים אֶלָּה נְכַלְלִים סוּדוֹת גְּדוּלִים מֵאֵד בְּעֵינֵי הַזֶּה, שְׁמַע וְהִבּוּ. - וְנִמְצָא שְׁבַרִיחַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵי הַתְּבָה, שֶׁבְּסוּדָה נֶעֱשֶׂה הַזוּהַר, אֲשֶׁר בּוֹ נְכַלְלוּ כָּל הַשְּׁמַיִם רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכֵּר בְּתַקוּנִים. וְאֵז נִחְשַׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלִילִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֶלָּא יִצִּיאָהּ. וְזֶהוּ שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצָּאוּ, וּבְכַמֹּנְסָה לֹא תִלְכוּן, כִּי הוּלֵךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלּוּקֵי יִשְׂרָאֵל" ... וְהֵאֱמַת, כִּי סִפְרָה הַזוּהַר נִשְׂאֵר אַחֲרָיו (אַחֲרֵי רַשְׁב"י) לְבִרְכָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּתְּדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לוֹ (בְּאַחֲרִית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצִּיאָהּ. וְאוֹדִיעָהּ מֵה תוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה. וְהֵאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוּלָה הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ. - וְהַעֲנִין: כִּי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ לֹא הֵיוּ צָרִיכִים, אֶלָּא כְּמֵה חֲבוּט הַקְּבֵר, הַצְּרִיף לְהַפְּרִיד מִן הָאָדָם הַזֶּה מֵאֵד שֶׁנִּדְבַק בּוֹ, כֵּן הֵיוּ צָרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ) כְּדֵי לְהַפְּרִיד מִיִּשְׂרָאֵל [אַת] זֶהמַת הַגְּלוּת, כְּדֵי שֶׁיְכוּלּוּ לְבָרַח כְּנִזְכֵּר לְעִיל, וְאַחֵר כֵּן יִחְזְרוּ לְצִאתָהּ. וְזֶה סוּד [מֵאֲמַר חֲכַמֵּינוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלַךְ שְׁגִזְרוֹתֵיהּ קִשׁוּת כְּהֵמֵן וּמַחֲזִירֵם לְמוֹטָב" (סנהדרין צז ב), כִּי זֶהוּ כָּלל גְּדוּלָה: בְּעוֹד שֶׁהָאָדָם תוֹף תְּגַבְּרֵת הַסְּטָרָא אַחֲרָא אֵינוֹ יְכוּל לְתַקַּן הַתְּקוּנָה הַצְּרִיף. וְצָרִיף שֶׁהַסְּטָרָא אַחֲרָא תִשְׂאֵר כְּפִתְּהָ וּקְשׁוּרָה תַּחַת יִשְׂרָאֵל כְּנִזְכֵּר לְעִיל, וְלָכֵן צָרִיף לָהֶם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת:

א. לְצִאת מִן הַקְּלִפּוֹת הֵהֵם בְּדִרְךָ בְּרִיחָה, כִּי בְּדִרְךָ יִצִּיאָהּ אֵי אֲפָשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה.

ב. וְאַחֵר כֵּן שֶׁיִּצְאָו מִמֵּשׁ מִן הַקְּלִפּוֹת בְּיַד רְמָה, שֶׁהַקְּלִיפּוֹת תִּשְׂאֲרָנָה כְּפִתּוֹת תַּחְתָּם. - אִךְ כִּינֵן שֶׁנִּדְבַק הַרְבֵּה בָּהֶם הַזֶּהמַא, לֹא הִיָּה אֲפָשֶׁר לָהֶם לְבָרַח אֶלָּא עַל יְדֵי הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ), שֶׁאֵז הֵיוּ חוֹזְרִים בְּתִשְׁבָּה שֶׁהִיא "אֵימָא" עִיר מְקַלֵּט, וְזֹאת הִיא הַבְּרִיחָה.

הרשב"י בזה"ק]. ואמרו במדרש (רבה דברים פרשה ב פסקה כג) דבר אחר אמר רבי אלעזר כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא מתוך חמשה דברים אלו, מתוך צרה, ומתוך תשובה, ומתוך זכות אבות, ומתוך רחמים, ומתוך הקץ. מתוך צרה דכתיב, (שמות ב) "ויאנחו בני ישראל", מתוך תשובה דכתיב (שם) "ותעל שועתם", מתוך זכות אבות דכתיב, "ויזכר אלקים את בריתו", ומתוך רחמים דכתיב, "וירא אלקים את בני ישראל", מתוך הקץ "וידע אלקים", ואף לעתיד לבוא אין נגאלים אלא מתוך חמשה דברים הללו, מתוך צרה דכתיב "בצר לך", הרי מתוך צרה, "ושבת עד ה' אלקיך" הרי מתוך תשובה, "כי א-ל רחום ה' אלקיך" הרי מתוך רחמים, "ולא ישפח את ברית אבתיך" הרי מתוך זכות אבות, "ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים" הרי מתוך הקץ, ודוד פירש אותן (תהילים קו) "וירא בצר להם" הרי מתוך צרה, "בשמעו את רפתם" הרי מתוך תשובה, "ויזכר להם בריתו" הרי מתוך זכות אבות, "וייתן אותם לרחמים" הרי מתוך רחמים, (שם) "הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים" הרי מתוך הקץ, עכ"ל. ובקלמוד הזוהר הקדוש אנו נגאלים, כי בכחו לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקלפות, ולקרב את הגאולה, וכידוע כל עכוב הגאולה הוא היות ואותם הנשמות דורשות להוציא אותם מתוך הקלפות, וכן כל היסורים רחמנא ליצלן באים מחמת זה, ולמוד הזוה"ק יכול לברר ניצוצי הקדושה הנמצאים בעומק הקלפה מה שאין פוח בשאר למודים לעשות, ועל ידי זה נזכה להמשיך ברכה ישועה וקדושה על עם ישראל, ועוד מוסיף ואומר הרב בניהו יששכר שמואלי "ואפילו ילדים קטנים בתלמוד תורה תינוקות של בית רבן צריכים לעסק בזה"ק ולא לפחד, פי אדרבה בלמודם מסירים את הפחד מעם ישראל, וכדאמרו בזה"ק (שמות ט) שבזכות לימוד התינוקות יתגבר פוח המשיח לבא ולגאלנו ברחמים, (עיי"ש) ואפילו נשים צדקניות יגרסו בזה"ק ויבא מזה רק טוב, והיה זה שלום אמון, עכ"ל. וכשהאור הפנימי מתגלה, מתקנים "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה", "שלהבת-ה", "והשיבו וחי", "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום".

והנה, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, כמו שאמר הרשב"י בזה"ק הקדוש שהתקמה הזאת צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדרך של מלך המשיח, פלומר בדרךנו אנו, ולכן משמים מעוררים ומזכים את ישראל בלמוד הקדוש הזה, וקבעו גדולי ישראל, שנכון לכל יהודי שיקבע לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזוהר מדי יום, וכך יוכל בעזרת ה'

לקבע למוד קשעה בכל יום – כי הוא לבד ימנע מעם ישראל, מחלות קשות, אסונות למיניהם, תאוונות דרכים, וכדומה. "ועוד חובת השעה לעצר המשיחית ושחם ושלום לא יפעל ולא יוכל ההמן האיניי ימח שמו להפק זממו ח", פי אין דבר בעולם שאי אפשר לפעל בו על ידי למוד הזוהר הקדוש, ולמוד זה עושה נחת רוח גדול ביותר בשמים, כי גלותינו הארצה והיסורים הנוראים של עם ישראל הם למטרה אחת, לבלתי ידח ממנו נדח, כמו שכתב הגאון הקדוש רבי יעקב מליסקא זי"ע בספרו "צורר המור" על שיר השירים (פרק ד ב) "שניף פעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שפלים מתאימות ושפלה אין בהם", וזה לשונו: "שניף פעדר הקצובות" כי הגליות והיסורין הבאים על ישראל הכל נרמזו במעשי אבות פמוכא במדרש (רבה וישלח פרשה ע"ה סימן י"ג) על הפסוק: "ורוח תשימו בין עדר ובין עדר" (בראשית לב טז), דהינו שיהיה רוח בין צרותיהם של ישראל, וזהו פונתו פאן שניף פרוש אכליך, הצרות והיסורים שמכילים אותך הן פעדר הקצובות, פאשר נקצבו על פי העדרים ששלח יעקב לעשיו כן הוא שעלו, שייסורים עולים ומסתלקים מן הרחצה, פשרוחצים את פתם העונות, פי נאמנים הם בשליחותן, שפלים מתאימות, סבת שליחת היסורים הוא, בכדי לזכך את ישראל, שיהיו מחברים להשכינה, [מתאים הוא מלשון חבור], וכן אמרו במדרש, שישאל הם מתאמים לשכינה, "ושפלה אין בהם" בכדי שלא ידח ממנו נדח, ועל ידי יסורים פלים יזדככו ויתחברו להשכינה הקדושה, ושום שכול לא יהיה בהם עכ"ל. ובאמת זוהי כל התכלית של אריכת הגלות לבלתי ידח ממנו נדח, וכמו שפירשתי ישראל לגלות מצרים היה כדי לתקן הניצוצות הקדושים שנפלו שם, כן הוא בגלותנו זאת, כל כבוד השעבוד הוא לזה, פי על ידי היסורים מתמרקים העונות. אף ידוע פי כבר הבטחנו דעל ידי למוד כל פרד"ס התורה ובפרט למוד הזוהר הקדוש לא יצטרכו נסיון ולא יסורים והם מצליחים ומקברים הניצוצות הקדושות באהבה, וכדברי האור החיים הקדוש (פרשת ויחי), והרמח"ל הקדוש, וכהבטחת הרעיא מהימנא ע"ה, וכאשר ידבקו ישראל הקדושים והטהורים בזה"ק הקדוש, ירבה הדעת דקדושה ואהבת דודים והשראת השכינה הקדושה, וכמאמר הזוהר הקדוש על הפסוק: (שמות פרק ב' ו') "ותפתח ותראהו את היקל והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה", ואומר (הושע פרק יא א) "פי נער ישראל ואהבה וממצרים קראתי לבני", נער ישראל ואהבה על ידי למוד הזוהר הקדוש אישראל ננערים מעפר, (שמות פרק ב כג) "ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה", ותעל שועתם אל האלקים, לגוים דין ולישראל אהבה ורחמים, [כדברי

לתורה ולבית הכנסת, וכל כוונתם הוא לשם עצמם, כמו שכתב בזה"ק הקדוש (בראשית דף כ"ה) על חמשה מיני ערב רב שאחד מהם הם אלו וזה יהיה ניסיון הערב רב לפני הגאולה, ולכן מיכאל הכהן הגדול שר ואפוסטרופוס של ישראל מחפש מי שנותן כסף לשם שמים ולא נתקיים בו הקללה של ירמיה הנביא על אנשי ענתות הכשילים בעניים שאינם מהוגנים (עיי"ן ב"ק דף ט"ז ע"ב), וכאשר גם זה לא נמצא ונקראים מסכנא היא מן פיקודיא, מה שנשאר לנו זה רק לימוד תורת של תינוקות של בית רבן, ולכן כל כך חשוב ההתינוקות ילמדו וזהו הקדוש שיעלה הבל פיהם הטהור לפני כסא הכבוד, להשפיע רחמים אהבה וגאולה על עם ישראל.

ג. וכמו שידוע מהאמא של הגה"צ רבי יהודה צדקה ראש ישיבת פורת יוסף זי"ע, אחיניתו של מרן הבן איש חי ע"ה, שהייתה קמה לפנות בוקר ולומדת זוהר הקדוש עד לפני תפילת הנץ ואחר כך מתפלל בציבור בנץ החמה, ומסיימת את כל הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, ולזה זכתה לבנים צדיקים קדושים וטהורים.

ד. כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה – שקול ככמה מצוות, שקיימו

א. ובספר שיח יצחק (חלק א - דרוש בענין ב' נוגין של ויהי בנסוע וכו'), וב' צבאות הם צבא מעלה בשמים, וצבא מטה בארץ, הם ישראל, והם ג"כ נקראים "נער", כמ"ש "כי נער ישראל ואוהבהו", וכאשר מתחברים ב' הצבאות ביחד ע"י התורה והמצוות שמקיימים ישראל, אז מקבלים הברכות משדי אדם, ואז אין עין הרע שולטת בהם.

ב. ובתרגום יונתן (על שיר השירים פרק ח פסוק ט'), על הפסוק אם חומה היא וגו', כתב, דקודם זמן הגאולה יאמר מיכאל רבהו דישאל, שאם יתנו ישראל כספא למקני יחוד שמה דמרי עלמא אז יצילו בזה את ישראל בזמן מלחמת גוג ומגוג, ואין רשות לעמים לשלוט בהם, ואפילו אי מסכנא היא מן פיקודיא נבקש רחמים עליה ויזכר להם הזכות התורה שעוסקים בה התינוקות, עיין שם בלשונו הטהור ותרווה נחת. וצריך ביאור מה שכתב אי מסכנא היא מן פיקודיא, הלא יש לנו הרבה מוסדות לימוד תורה וצדקה? אלא צריך לראות מה שכתב בתחילת דבריו, וזה לשונו: למקני יחוד שמה דמרי עלמא אז יצילו בזה את ישראל בזמן מלחמת גוג ומגוג, זאת אומר שדווקא למקני יחוד שמה דמרי עלמא, אבל לא אלו הבונים בנינים כביכול

זה ישלים הסָאָה של הגלות... כְּשִׁיְהִי בְתַכְלִית עֲנִיּוֹת [כְּמֵאֲמַר חַז"ל תְּכַלֶּה פְרוּטָה מִן הַפִּיס] אֲזַ תּוֹשִׁיעַ אוֹתָם... שְׁגֹלוֹת אַחֲרוֹנָה זוֹ דְעָרְב רַב, הִיא גְלוֹת דְדוֹחֶקָא וְלִצְנוּתָא, עִי"ש. וְרֵאָה עוֹד (תִּיקוֹן ל' נְתִיב תִּינִיא), לְשׁוֹן הַקּוּדֹשׁ: קוֹמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ בְשִׁבִיל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהֵרִי יֵשׁ לָכֶם לֵב רִיקוֹן בְּלִי בִינָה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ, אַף עַל פִּי שְׁהִיא בְתוֹכְכֶם... אֲבָל הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת 'מָה אֶקְרָא', כְּלוֹמֵר אֵין בָּהּ פֶּחַ לְהֵרִים אֶת עֲצָמֵי מַעֲפָר, בְּשִׁבִיל שְׁפָל הַבְּשָׂר חֲצִיר, כְּלָם הֵמָּה כְּבִהְמוֹת אוֹכְלֵי עֵשֶׂב וְחֲצִיר, כְּלוֹמֵר שְׁעוֹשִׂים הַמְצוּוֹת בְּלִי דַעַת כְּמוֹ בְּהֵמוֹת, 'וְכָל חֲסִדוֹ כְּצִיץ הַשְּׂדֵה', כֹּל הַחֲסִידִים שְׁעוֹשִׂים, לְעֲצָמָם הֵם עוֹשִׂים, כְּלוֹמֵר שְׁאֵין פּוֹנְתָם בְּמִצְוֹת שְׁעוֹשִׂים, שְׁתִּהֵינָה בְּכַדֵי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם אֲלֵא וְקַ לְתוֹעֵלַת עֲצָמָם הֵם עוֹשִׂים הַמְצוּוֹת, וְאִפְלוּ הַטּוֹבִים שְׁבָהֶם, שְׁמָסְרוּ זְמַנָּם עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה, לֹא עָשׂוּ זֶה, אֲלֵא לְתוֹעֵלַת גּוֹפֵם עֲצָמָם, בְּלִי כּוֹנֵה הַרְצוּיָהּ, בְּכַדֵי לְהַשְׁפִּיעַ נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרָם. בַּעַת הַהִיא נֶאֱמַר עַל הַדּוֹר, רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְהַעֲלוֹם, דְּהֵינּוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, הַצֵּרִיף לְגֵאל אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף צְרוּתֵיהֶם עַד לְגֵאלָהּ הַשְּׁלֵמָה לְקַיָּם הַפְּתוּבָה, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת הַשֵּׁם וְגו' הַרוּחַ הַזֶּה נִסְתַּלֵּק לוֹ וְהֵלֵךְ, וְאֵינוּ מְאִיר בְּעוֹלָם. אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם אֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים שְׂרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יִסְתַּלֵּק וְיֵלֵךְ לוֹ מִהַעוֹלָם וְלֹא יוֹכֵל לְשׁוּב לְעוֹלָם, שְׁהֵמָּה הֵם הַעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה לִיבִשָׁה, כְּלוֹמֵר, בְּלִי מַשְׁהוֹ לְחֻלוּתֵי שֶׁל שְׁכָל וְדַעַת, כִּי מְצַטְמָצְמִים וְקַ בְּחֻלְק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵינָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל וְלְהִבִּין בְּחֻקֵּי הַקְּבָלָה, לִידַע וְלְהַשְׁפִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי מִצְוָה. אוֹי לָהֶם, שְׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַלְלוּ, שְׁיִהִי עֲנִיּוֹת וְחֲרָב וְחֶמְס וּבִזְיָה וְהִרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם, ע"כ. וְכִי הַמַּהֲרָח"ו: וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשִּׁית אֶל לְבוֹ כִּי בַעֲבוּר הַתְּרַשְׁלוּתוֹ מִלְּמַד בְּחֻקֵּי הַזֵּאת גָּרַם כְּמָה צְרוּת לְאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת תְּמִידִין כְּסֻדְרָן צְרוּת תְּכוּפוֹת וּבָאוֹת עֲלֵינוּ וְעַל אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּפֹצִים בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הָאָרֶץ זֶה רוֹדֵה זֶה מְרַדֵּה וְדַאי נִתְקַיָּם מֵאֲמַר הַמּוֹכָא לְעִיל שְׁבַמְנִיעַת לְמוֹד הַחֻקֵּי הַזֵּאת גּוֹרֵם עֲנִיּוֹתָא וְחֲרָבָא וּבִזְיָה וְכו'... אֲשֶׁר עַל כֵּן הָאִישׁ הִירָא אֶת דְּבַר הַשֵּׁם בְּעִינָיו יִרְאֶה וּבְלִבּוֹ יִבִּין וְיַחוּס הֵן עַל נַפְשׁוֹ הַנְּשַׁבְעַת וְעוֹמְדַת קִדְּם בּוֹאֶה לְעוֹלָם הַזֶּה שִׁילְמַד בְּסִתְרֵי תּוֹרָה כְּדִי לְמִינְדַע לְמַרְיָהּ, וְלֹא יִצְטָרֵף לְחֹזֵר בְּגִלְגוּל, וְהֵן עַל נַפְשׁ בְּנֵי שְׁלֵא יַעֲנִשׁוּ עַל דְּבַר זֶה בְּמִנְיעַת לְמוֹדוֹ בְּחֻקֵּי הָאֲמָתָה, וְהֵן עַל נַפְשׁוֹת הַאֲבִיוֹנִים וְהָאֲמִלִּים הַמְּשֻׁלִּים בְּרַעַב וּבְחֶסֶר כֹּל בְּחֶסֶר וְכִי הַשֵּׁם מְפָלֵם, וְהוּא הַגּוֹרֵם לְזֶה, וְהֵן עַל אֲבוֹד כְּמָה נַפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל שְׁנֶאֱבָדוּ בְּקִצּוֹת הָאָרֶץ עַל יְדֵי אוֹיְבֵי וְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד יֵאמֵר בְּשִׁלְי הַצַּעַר הַזֶּה, וְיִתְדוּדָה בְּקוֹל מַר וְיֵאמֵר אֵהָה מָה עֲשִׂיתִי וְמָה גְרַמְתִּי צְרוּת וְצַעְרִים וּבְלִבּוֹלִים עַל קְצוּרֵי בְּעוֹבְדַת הַשֵּׁם וּמְנַעְתִּי עֲצָמִי וְאַחֲרִים כְּמוֹנֵי מִלְּמַד בְּחֻקֵּי הַזֵּאת בְּשׁוּם צַד מִן הַצְּדִידִים אִם בְּלְמוֹד וְאִם בְּחֻזֶק וְאִם בְּהִתְקַרְבוֹת וְאִם בְּמִנְיעַת הַטּוֹב כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁיִכְלַת בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת לְהַתְאַמֵּץ וְלְהַתְחַזֵּק בְּכָל חֻזֶק וּבְכָל תְּקֵף לְעוֹרֵר לְבָבוֹת אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁפָתְבָנוּ אַחַת לְאַחַת וּפִינָה לְבוֹ לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם בְּכָל יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ אֲשֶׁר חֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי לִכְךָ נּוֹצַר הָאֲדָם הַקְּרוֹי בְּצֻלָּם אֲלָקִים וְיַעֲזְרוּנוּ עַל כְּבוֹד שְׁמוֹ וְתִקְוַתְנוּ חֻזְקָה שְׁדֻכְרִים אֵלֹהֵי הַיּוֹצֵאִים

לְדַבֵּק בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר. וְהֵרִי יְדוּעַ שְׁסִפְרֵי הַזוֹהַר מְמַרְק אֶת נִשְׁמַת הָאֲדָם מִכָּל דְּבַר רַע, וְהַקְּרִיָּאָה בּוֹ הִיא סְגוּלָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וְהַהֲצֻלּוֹת, וְכִשְׁבוֹא הַמְּשִׁיחַ יַחֲפֹשׂ אֶת אֵלֹהֵי שְׁעוֹרוֹ וְסַעְדוֹ אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִימוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְזִכְרוֹתָם הַגִּיעַ, (עִי זוה"ק שְׁמוֹת ז).

שאלה: מפני מה באו הרבה אסונות נוראים ומשונים? 10 גדולי ישראל נפטרו אחד אחרי השני, משפחות שלימות נמחקו מן העולם באופן טרגדי שאין השכל האנושי יכול לסובלו, וכולם שואלים על מה עשה ה' ככה?

תשובה: צא ולמד מה שכתוב בב"ח (או"ח סימן מ"ז) לבאר מפני מה באו עונשים גדולים וקשים על ישראל. והוא מפני שלא למדו את נשמת התורה אלא למדו רק לצורכם הגשמי בלבד, עי"ש. אמרו חז"ל (הרשב"י במכילתא) לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! ובזוהר הקדוש (פ' בשלח ס"ב), כתוב, מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה. ובאור החיים הקדוש (פ' ויחי מט יא), כתב: שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. וברש"י (סוטה כ"א). פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט (אבות ד' כ'), כ': והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח). יין בגמטריא סוד. ועוד באוהח"ק שם: אמרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאמרם ז"ל (סנהדרין צז): כִּי פְּשִׁיעַ קֶץ הַנְּחָתָם וְלֹא יִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל זְכוּת לְגוֹאֲלָם יַעֲמִיד לָהֶם מֶלֶךְ קָשָׁה כְּהֵמָן וְכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כִּי בְּאֲמִצְעוֹת הַיִּסּוּרִין יִדְפְּכוּ הַנְּפִשׁוֹת וְיִתְבַּרְרוּ נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה, כְּדִרְךָ שְׁיִתְבַּרְרוּ בְּאֲמִצְעוֹת פְּחִינַת הַתּוֹרָה, אֲלֵא שׁוֹ מְלֵאכְתוֹ נָאָה וְזוֹ מְלֵאכְתוֹ בְּלִתֵי נָאָה, ואמרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין. ואמר הרשב"י ע"ה (תיקו"ז כ"א דף ג"ו)... שְׁפָאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל יוֹרְדִים, הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה יוֹרְדַת עִמָּהֶם... שְׁהַשִּׁיעִים הֵם הַרְשָׁעִים מִתּוֹ בְּמִצְרִים, וּבְגִלּוֹתָא בְּתַרְאָה עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְקַטְלָא לוֹן, אֶת הַרְשָׁעִים שְׁהֵם הַעֲרַב רַב... כְּגוֹנָא דָא בְּגִלּוֹתָא בְּתַרְאָה שִׁיגְאָלוּ מִמֶּנָּה עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוֹהַר בִּיה רְמוּז הַ"ה ר"ז - שְׁאֵם לְקַמְדוֹ בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר - דְּאִיהוּ אֹר דְּפּוֹרְקָנָא בְּתַרְיָתָא, עַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֶת אֹר הַגְּאָלָה הַאֲחֲרוֹנָה, לְקַיָּם כִּימֵי צְאִתָּךְ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נְפִלְאוֹת - שְׁיִזְכּוּ לְעַמְּק סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: גַּל עֵינֵי וְאִבְיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ - וְדָא אִיהוּ כֹל הַכּוּ הַיְלוּד הַיְאָרָה תְּשַׁלְּיֵכּוּ - שְׁיִלְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת אֹר הַתּוֹרָה וְכו'. ועי"ש שְׁכָל הַעֲנִיּוֹת בָּא רַק שְׁלֵא עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְלִכְן דְּחַק

היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים ואמוראים. עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר עם כמה אלפים ורובבות מדרגות נתקטן הדור מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי שיעור (שבחי רבי חיים ויטאל זי"ע, שער הגלגולים דף ס"ב עמ' ב).

בדורות ראשונים: פעם אחת שאלתי למורי, זכרונו לברכה, איך היה אומר לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו. ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי מעשה האדם הנראה לעינינו, כי בוחן לבות וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור ההוא מעשה קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן הדורות,

אליהו אתה פותח את מקור השפע למעלה. ויה"ר שיתקבלו תפילותינו לרצון לפני אדון כל.

שאלה: הרבי שלי אומר שלא צריך ללמוד זוהר הקדוש עד שאדע ש"ס, האם זוהי האמת, או שמא הוא מהערב רב ומטעה את העולם?

תשובה: תדע שאדמורי"ם הם הראשונים שכתבו עליהם הזוה"ק וספרי בעש"ט שיהיו מן הערב רב שדין רוחין ולילין כמו שכתב הרשב"א ועוד, [ראה באריכות בס' שער ועונש ה"ח, אור הזוהר, זוהר השבת, זוהר חק לישראל, וזה יהיה ניסיון הערב רב לפני הגאולה - מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינים (סימנים נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם, כמו"ש הגר"א (אדרת אליהו פ' דברים, ראה עוד בס' זוהר התשובה שאלה ב).]

האם ידעת? שהס"מ מטעה את העולם הרבה שידבקו עצמם למקום השקר והטעות, ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמו למקום השקר והטעות מטעי עלמא, לכך צריך הבחנה גדולה ותפילות ובקשות, שינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר ובכזב בדרכים שונות, ואין לנו אלא להשען על אבינו שבשמים, להתפלל לפניו בדמעה ובבכיה, שלא יטעהו הס"מ לדבק עצמו במטעי עלמא ראשים שלו, שהוא עשאים וסמכם. (זוהר חי תרומה דף ז' ע"ג, ראה עוד בס' זוהר התשובה שאלה ה-יט) האם ידעת? מה שכ' בס' דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וזה לשון הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסד דעבדי לגרמייהו עבדי, כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים [עשירים] שבדור המה בעונותינו הרבים רובן מערב רב ורוצים לשורר על הציבור וכל מעשיהם רק לעצמם לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק לצדיקים העובדים באמת שמוסרים נפשם לקב"ה, לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד. (ועיין ברעיא מהימנא פ' נשא "כתם פז" מהגאון המקובל האלוקי מורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר "בר יוחאי" בדף פ"ה).

האם ידעת? שהערב רב התחילו בדבר חדש? [בדיוק כמו שניבא לנו בספר עץ חיים הקדמת מוה"ר חיים וויטאל זי"ע על שער ההקדמות הקדמה א', ראה להלן] שהכניסו כבר את ספר התורה הקדושה לערב רב, ולא די להם שהם בונים בניינים גדולים להתגאות ולהשתרר וכל אחד צריך להיות יותר גבוה ויותר גדול מחבירו, ועתה התחילו בדבר חדש, וכל רב עולה על חבירו, התחילו להכניס 6 עד 10 ספרי תורה בפעם אחת לבית המדרש אחד, [וכמובן שהקלף הוא פסול שבא מעזה ירחו, מסין או יפן, והסימן שבא משם שאין לקלף הזה שום הכשר, והסופרים "לשם ממון" מכשילים את ישראל (וכמו שכתבו הגה"צ בספריהם הגר"ש וואזנר, והגר"מ שטרנבוך שליט"א, וכל הבד"ץ של העדה החרדית, ועוד 39 רבנים, שאם אין לקלף הכשר אסור לומר ברכה עליו) אבל לדור ההפלגה של "נעשה לנו שם", הקלף הזה כשר וישר, וכשיש להם כבר ספרי תורה על קלף מסין ומיפן מוכרים פתיחת ההיכל בעד \$50,000 למה לא? ובמקום לקחת הכסף הזה ולהדפיס ספרים על קדושת שבת וטהרת המשפחה, ויסודי הדת להציל את ישראל-אך אנשי ערב רב תלמידי בלעם משמינים בגאוותם, לבנות בניינים שעולים עשרות מיליוני דולרים, וכל אחד צריך להיות גדול מחבירו רח"ל, בו בזמן שישנם בארצינו הקדושה עשרות אלפים אברכים שיושבים ולומדים תורה מתוך הדחק, ואין בביתם כסף לקנות קצת לחם חלב וירקות, ויין לשבת, אבל הרע-בנים האלו מה איכפת להם העיקר שהכבוד שלו יגדל בעולם ושאינה יהיה הרב הכי הגדול בעולם, בדיוק כמו שמבואר הסיפור מבעל התפילה בסיפורי

מעמקי הלב יפסו בלב האדם המבין בעין השכל ושקרו כפול מן השמים, השם יסלק חרון אפו מעל עמו יש"ר אל, אמן, עכ"ל המררח"ו. ויש לנו עצה אחת וברורה, לרוץ לרבי שמעון בר יוחאי על ידי למוד ועסק בספר הזה הקדוש, שבזאת מבטיח לנו הרשב"י שניצא ברחמים מהגלות, ולא צריך נסיון [ולא נסיון של ענין]. וכידוע דברי המקבלים, מורנו הרב רבי חיים ויטאל, הרש"ש, הפעל שם טוב, והפן איש חי ועוד, דעתיד למוד זה להתפרסם ולהגלות, ועל ידו תגאל השכינה הקדושה ותבוא הגאולה. ועוד דברי הגה"צ המקובל רבי שמואל דרזי זצ"ל דהרופא להאריץ ימים יחזיק בעץ החיים, פלומר ילמוד בתורת הסו"ד ובזה יאריכו ימיו, וקבלה זו מפי מרנא רבי יאודה פת"ה זי"ע נאמרה וכן הנה גם למעשה פמה וכמה פעמים [ועתה מובן למה תלמידי החפץ חיים זכו לאריכות ימים, למעלה מתשעים שנה, בגלל שלמדו זוה"ק]. ומעשה פחכם אהד שחלה ולא אכה לשמע, ואכן לאחר פמה ימים שבק חיים לכל חי רחמנא ליצלו. וכל גדולי הספרדים שלפם היה רחב פאולם - השיגו כל מעלתם על ידי למוד הזה הקדוש תמידיים פסדרם.

לימוד זוהר הקדוש במניין בכותל - סגולה לישועה

שאלה: אני בחור בן 32 שנה, הולך לכל קברי צדיקים ולכל האדמורי"ם קבליסטים, נותן הרבה צדקה, משתדל ותורם כסף, ועושה את כל העצות והסגולות שמקבל, ולא נושעתי עד היום. אני כבר לגמרי מיואש, אני זקוק לישועה, מה עלי לעשות?

תשובה: ידוע מזוה"ק וכתבי האריז"ל ותלמידי בעש"ט שבימות המשיח יהיו רובם מהערב רב זרע עמלק, [תיקו"ז תי" כא, דף נ"ב, ספ' הזוהר והערב רב] לכן לא נושעת. אבל יש לך עצה פשוטה, לקיים דברי הזוהר פ' בהעלותך קנג: אלו שהם משתדלים בזוהר שהוא נקרא כמו תיבת נח, ולעשות ניסים ומופתים בלמדך זוהר כדברי הרמ"ז. תארגן מנין בכותל המערבי ותלמדו זוהר פתח אליהו במנין, ותזכה לזכויות כה רבות שלא זכית בחיים, וכדאי הוא הרשב"י לסמוך עליו בשעת הדחק. - ידוע מהזוה"ק ורבי יעקב אבוחצירא זי"ע, ועוד, מביא את זה, שאם אין לומדים זוהר, התפילות אינן מתקבלות, ממילא כל האדמורי"ם שאינם לומדים זוהר ולא אומרים לאנשים ללמוד זוהר הם פשוט לא מסוגלים לתת לך עצה. - ידוע שהבאבא סאלי היה נוסע לירושלים ללמוד זוה"ק, והבהיר כי דף זוהר בירושלים שקול כמו 10 דפים במקום אחר בארץ (ובגלל זה היה נוסע לירושלים ללמוד זוהר הקדוש).

על כן... בואו חשבו: שעה זוהר בשבת שווה מאה מליון שנה תורה, ובירושלים שווה פי 10, כלומר שווה בליון שנה תורה, כאשר לומדים בכותל, ששם השראת השכינה שווה פי אלף, דהיינו, טריליון שנה תורה, ואם הלימוד במנין, יש להכפיל שוב פי אלף, (זוהר ויצא), ולפי דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, מקבלים שכר לסק 15 מיליון יהודים, יש להכפיל פי 15 מיליון, ולזה אין שום מוח אנושי שיוכל לחשב הזכויות הגדולות האלו לכל אחד שמשותף בחבורה הזאת בכותל המערבי וכו'.

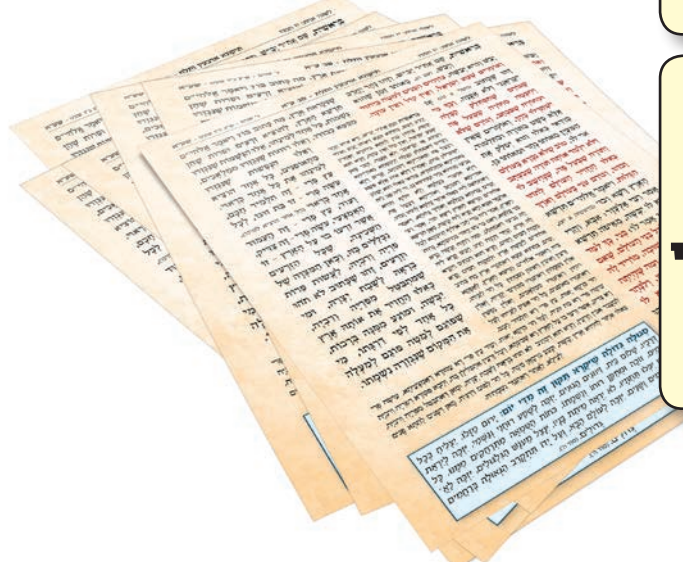
עתה, האם אתה מבין, מהו גדול הזכות לערוך מנין בכותל וללמוד זוהר הקדוש? ואם אתה זקוק לישועה, הדבר לא כרוך בכסף, רק תערוך מנין, לעשר דקות, בכותל, במקומות שיש בהם השראת שכינה. בכותל המערבי או בקבר רבי שמעון בר יוחאי במירון (זוהר חלק ב' פרשת בא דף לח ע"א), או בקבר רחל, או במערת המכפלה ותגידו ביחד "פתח אליהו" ושאר התפילות שיש שם... באמרוך פתח

אשמו"ר גדול שיש לו 20.000 חסידים - מעכב את הגאולה וגורם לכל האסונות, כן יכול להיות שהוא תינוק שנשבה, ולא יודע? זה הזכות היחיד שיכולים ללמוד עליו זכות, אז הוא רוצח וגורם לכל הצרות בשוגג, אבל היום ב"ה שלחנו את דברי התוכחה לכל הרבנים, ואולי יש יחידים שלא ראו ולא שמעו, ואם הוא אחד מהם נלמוד עליהם זכות, השם יתברך יעזור שכולם יחזרו בתשובה אמיתית, אבל עד אז כתבנו כבר [ראה לעיל] "הוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחוה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת קל נכר (זוהר חי שמות ד פ"ו). ע"כ כל אחד יחוס על נפשו וידבק בצדיקי האמת לומדי זוהר הקדוש ומזכי הרבים המורים לתלמידיהם להיות דבוקים בתנא האלוקי הרשב"י זיע"א.

מעשיות לרבי נחמן זי"ע. (ובתיק"ז תי' כ"א דף ג"ן, וראה כ"ז בעץ חיים הקדמת מוה"ר חיים וויטאל זי"ע על שער ההקדמות). האם ידעת? שעבודת זרה, שהיא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי, שלא לשם שמים, ורצונו להמית לכל הצדיקים מרוב גאותו, שיהיו כולם נכנעים תחתיו, והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחוה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת קל נכר (זוהר חי שמות ד פ"ו). ע"כ כל אחד יחוס על נפשו וידבק בצדיקי האמת לומדי זוהר הקדוש ומזכי הרבים המורים לתלמידיהם להיות דבוקים בתנא האלוקי הרשב"י זיע"א. הסך הכל מכל זה שמי שלא לומד ברבים ומעורר את הציבור ללמוד זוהר הקדוש הוא רשע גמור וערב רב, וכל הלשונות שכתבו עליהם הזוהר הקדוש וכל הצדיקים, לא חשוב מי שיהיה ואפילו

סגולת הרשב"י:

**פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף).
אמור במשך שבעה ימים ברציפות את דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האידרא, וכן הלאה,
כך תוצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל
שאינן שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה
כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י:
- הזוהר קדוש**

דף האדרא רבא

סדר הי"ג מדות דתיקונא דדיקנא דא"א

[ארך אנפין]

לחלוקה חינם

על ידי מפעל הזוהר העולמי

0527651911

דף תיקון מג

לחלוקה חינם

על ידי מפעל הזוהר העולמי

0527651911